

der findes nu. Jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister mener at kunne finde en Form for, hvorledes, dette kunde ske; men jeg henstiller det til Overvejelse, idet jeg godt kan tænke mig, at man ude i de forskellige Landkommuner ikke rigtig kan faa Øje for, at det er nødvendigt at faa denne Foranstaltning gennemført. Udgifterne derved kan ikke skræmme, thi de er ikke særlig store; men Arbejdet og Ulejligheden kan synes unødvendig for mange. Men naar de faar den rette Forklaring, tror jeg, de vil indse, hvor berettiget det er, at dette Lovforslag gennemføres.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa alle de øvrige Paragraffer, men kun omtale § 12, hvori der er Tale om Straffebestemmelserne. Jeg maa sige, at jeg ikke rigtig forstaar denne Paragraf; det kan maaske være min Fejl, men jeg vil dog bede den højtærede Indenrigsminister, om han ikke vil oplyse mig lidt om, hvorledes den er at forstaa, da jeg kunde tænke mig, at ogsaa andre ikke er rigtig klare over dette Forhold. Det hedder i § 12, at Overtrædelse af Loven medfører Bøder fra 10 til 200 Kr.; altsaa 10 Kr. skal være det mindste Beløb. Men saa fortsættes der: „Idømmes eller vedtages Bøder, der ikke kan fastsættes til under 10 Kroner, tilfalder de den Kommune, hvor den paagældende har Bopæl paa det Tidspunkt, hvor Sagen rejses“. Altsaa i det ene Øjeblik siges der, at Bøden kan ikke være under 10 Kr., idet der staaer, at den skal være fra 10 Kr. til 200 Kr., men i den næste Sætning siges der, at for saa vidt Bøden ikke kan fastsættes til under 10 Kr., har man at forholde sig saadan og saadan. Man kan ikke det ene Øjeblik sige, at Bøden ikke kan være under 10 Kr., og i næste Sætning forudsætte, at der kan træffes en Ordning, hvorved Bøden kan komme til at ligge under 10 Kr.

Saa vil jeg endvidere spørge: Naar Bøderne, der ikke kan fastsættes til under 10 Kr., altsaa de større Bøder, tilfalder den Kommune, hvor den paagældende har Bolig paa det Tidspunkt, hvor Sagen rejses — hvor skal da de andre Bøder, der formentlig ordnes paa mindelig Maade, gaa hen? Hvilken Kasse tilfalder de? Det oplyses ikke. Og det fremgaar heller ikke klart af Paragraffen, om det er ved Domstolene, at disse Sager skal afgøres. I den midlertidige Ordning, vi har faaet gennemført om dette Forhold, nemlig gennem Skattelovene, er det overladt til Kommunalbestyrelserne. Men jeg forudsætter, at Meningen her er, at det skal være almin-

delige Retssager, Afgørelse ved Domstolene, saaledes som det ogsaa er forudsat i Kommissionsbetænkningen. Jeg indrømmer, at i denne Kommissionsbetænkning findes nøjagtig den samme Paragraf, saa det kan være, at jeg ikke har forstaaet det rigtigt. Jeg anmoder derfor den højtærede Indenrigsminister om at klargøre dette Spørgsmaal, da jeg synes, det kan være rigtigt at vide, om det er saaledes, at der kan træffes Ordninger, hvorved Bøden kan ligge under 10 Kr., og at vide, hvor Bøden skal gaa hen, og om Meningen er, at alle Sager skal afgøres ved Domstolene, eller om de, som jeg synes, at denne Sætning lader formode, ogsaa skal kunne afgøres ved en mindelig Ordning og med Bøder under 10 Kr. Idet jeg haaber, at den højtærede Minister vil give os Oplysning om disse Forhold, kan jeg, som jeg sagde straks, paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister mit Partis absolut velvillige Medvirkning til dette Forslags snarlige Gennemførelse. Det er jo et Forhold, hvor der trænges til en Ordning, og det glæder mig, at der nu er kommet et Lovforslag, der tager Sigte derpaa. Selv om det ikke straks gaar saa vidt, som jeg kunde ønske, anser jeg det for en saa god Begyndelse, at vi snarest muligt bør se at faa den sat i Værk.

Carlsen-Skiødt: Da jeg gaar ud fra, at det foreliggende Lovforslag om Folkeregistre vil faa en indgaaende Behandling i et Udvalg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa de enkelte Paragraffer, men nøjes med nogle almindelige Udtalelser. Det forekommer mig her, at det vilde være betimeligt at faa undersøgt, hvorvidt der i al Almindelighed er Trang til saadanne Folkeregistre. Der er jo ikke her Tale om et Civilstandsregister, det vil altsaa sige en Afløsning af de nu saa ypperligt førte Kirkebøger — de bibeholdes —, men her er Tale om Oprettelsen af Folkeregistre og de dermed følgende nye Kontorer og dermed ny Ulejlighed og ny Udgift for Befolkningen. Nu vil jeg mene for ikke at gøre Uret til nogen af Siderne, at der ses ret forskelligt paa Betimeligheden og Nødvendigheden af saadanne Folkeregistre, efter som Spørgsmaalet kommer til Overvejelse i de større Kommuner eller i de mindre Landkommuner. I de større Bykommuner har de allerede nu noget lignende, derimod findes der ikke saadant noget i Landkommunerne, og de har alligevel kunnet klare sig indtil Dato. Jeg vil derfor mene, at det vil være nødvendigt under Udvalgsbehandlingen at faa overvejet, hvorvidt